

Светлина

вестник за информация, култура и народно стопанство

ДУПНИЦА, 3 февруари 1922 год.

ИЗЛИЗА ВСЕКА СЪБОТА

Урежда редакционен комитет

Всичко се адресира до издателя

Владо Ив. Пилев

Ръкописи не се връщат.

Телефон № 58

За обявления се плаща:

За годишни, свадбени, именни, благодарности и некролози по 30 л.; търговски и частни обяви на 1 стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. Приставски и на учреждения по 80 ст. дума. В хрониката 6 л. ред; Малки до 20 думи 10 лв. ВСИЧКО В ПРЕДПЛАТА. Годишен обонант 40 лева полугод. 20 лева. брой 1 лев

Г-ца Тодорка Н. Шопова
и
Михал Б. Кацарев
Ще се венчат на 12 февруари 2 часа сл. пл. в черквата „Св. Богородица“
Поздравленията ще се приемат в домът.
Настоящото заменя пропуснати помани.
Бобошево, февруари 1922 год.

Д-р Б. КРИСПИН
се установява на лекарска практика в града в къщата на Георги А. Бистричански, срещу пожарната команда.
Криема болки след обед.

По случай ликвидация продава се **файтонче** с четири места за впрегане с 1 или 2 коня.
Справка: администрацията.

Георги Д. Бояджиев
търси добър бръснарски работник срещу добро възнаграждение.

Културния подем в Дупнишко

Безспорен факт е, че нашия край в стопанствено отношение е доста добре поставен. Благодарение главно на производството и обработването на тютюна, населението в нашата околия не се чувства в такова икономическо затруднение, както на много места в България и ние бихме казали, че, ако имаше една по-добра обществена организация, граждани и селени биха живели един по-сносен и щастлив живот от тоя, който живеят сега. Инициатива за обществена работа до скоро липсваше или беше незначителна, но от известно време насам ние забележаваме един общ подем за обществена, просветна и културна работа не само в града ни, но почти в всеко село из дупнишката околия. Това са, разбира се, наченки, но именно като такива те трябва да ни радват. Те ни обещава за в близко бъдеще един по друг живот, поинтензивен в всеко отношение, който ще ни извлече от общата апатия, в която е изпаднал целия български народ след последните две войни.

Постройката на читалището в Дупница, която постройка верваме скоро да се почне, е едно предприятие на частната инициатива с голямо културно значение за града ни. Нуждата от тая постройка, която се отлага толкова години, стана належаща при общия икономически и културен подем на града, който подем се отрази върху живота на обществени групи, професионални и културни здружения. Живота на туристическите дружества, които успяха да видят осъществена възжеланата им мечта, да си построят хижа в недрата на Рилския балкан при красивия Скакавец; организацията на гимнастическото дружество и д-во „Родни звуци“; организацията на еснафите, чиято сила в града ни се по-вече се увеличава, — всичките тия прояви на живот в обществото сж плод на новото време, новите нужди и новия дух.
Но, както казахме, сжщия подем се забелезва и в селата.
В с. Рила интелигентията се групира. Там се е образувала те-

Дава се под наем масивен дюкян в центъра на града.
Продава се лозе с овощни дървета в м. Карабуюка.
За сведение:
при адвоката Чешаков.

Дири се за пастренската община Секретар-Бирник. Заплата и до-бавъчно възнаграждение сжгласно класа и образованието. Постъпване веднага.

Продавам един парцел урегулирано празно място, годно за къща в Новата махала до къщата на Камберов.
Споразумение при: **Стефан Маколов**

Бюлетини за предстоящите селски общински избори поръчайте в печатницата на Владо Ив. Пилев & Брат. Тя работи бързо и евтино

атрална труппа, която недавна даде пиесата „Виновен“ в Горна-Джумая изиграна с голем успех.
В с. Бобошево има вече инициатива за постройка на читалище и се събират помощи за тази цел.
В с. Стоб се почва напролет постройка на прогимназия и читалище — театр, за в полза на който се разиграва, както е известно и една лотария.
В с. Кочериново се забелезва голем интерес към читалищното дело, който интерес, впрочем, е общ за целата околия.
Почти в всички села се забелезва едно оживление между интелигенцията. Навсекъде се дават вечеринки и представления. В с. Крайници недавна беха представени „Хъшовецете“. В с. Бистрица се даде една много сполучлива вечеринка. Ние нямаме възможност да хроникаме всичко това, което става в културния живот из околията ни, но и това, което изложихме е достатъчно да илюстрира общия подем навсекаде из всички села.
Всичко това може само да ни радва. Нека нашата интелигенция помни, че всичката тежест на нашето възраждане и закрепване е лежало и винаги ще лежи на нейните плещи. От нея и сега зависи да вдъхне в народа вера и кураж, за да се бори за стабилизиране на своето разклатено положение. S.

СВОБОДНА ТРИБУНА.

За градската баня.
Както е известно на нашите читатели сутерена на бъдещата читалищна постройка се смета да бъде използвана за градска баня.
Научаваме се, че по тоя въпрос, членове на читалищното настоятелство не биле на едно мнение. При това, има и видни граждани, с значително влияние в обществото, които сжщо поддржат отрицателното мнение на някои от членовете на читалищното настоятелство.
Аргумента на всички тия господа е един и сжщ: не трябва да има баня в сжщото здание, която ще служи за храм на културата и изкуството.
И наистина лошо звучи и никак не хармонира това съчетание на театр, читалище и музей с — баня. Но ако обжрнем другата страна на медала, ще намерим много по-вече и по-силни аргументи за в полза на банята.
Преди всичко банята не е тжй за презираема, както си мислят някои, ако разбира се тя не бъде такава каквато я

имаме в града, в която човек го е страх да влезне. Новата баня ще бъде модерна с всички удобства: с басин, вани, кабинни модерни душове, която ще бъде гордост за града ни. Не трябва да се забравя, че, както изкуството е нужно за душата, така и банята е необходима за телото. Старите римляни са обичали театрите, но навсекъде са строили много по-вече бани.
Неудобното тука само е, че театра и банята ще бъдат на едно място. Но нека бъдат спокойни тия които говорят за... хармонията. Мкар и наедно, банята ще бъде сжвсем отделна, с отделен вход, от към южната страна и зад сцената, така че нема да се забелезва и нема нито да загрози хубавата читалищна зграда, нито да подрони реимето й.
Но нека обжрнем внимание и на друг един въпрос. Ние ще имаме скоро читалище и театрален салон, но нали ще ни сж нуждни и средства за издръжка на една добра театрална труппа? Та от де читалището ще вземе средства за това? Приходите от салона не ще бъдат достатъчни, а ако се поставят в долните отделения некакви складове, то, освен че те нема да бъдат по симпатични от банята, но и в никой случай не ще дадат на читалището тия доходи, които ще даде банята. А да се мисли че може да се комплектува труппа от люботели, е смешно и не трябва да става, щом може чрез банята, да се образува една хубава труппа от отлични и добре платени артисти, такива каквито да съответствуват на сцената и театра и които ще могат с успех да представят художествените произведения на великите писатели. S.

Седмична драска.

Това ми се случи миналата седмица един после обед. Налагаще ми се една бърза справка с Бобошево и рекох да си служа с телефона.
Завъртям веднаж, дваж, триж — и чакам.
— Мжлчание.
Повтарям пак, малко по-продължително — пжлна тишина — никакъв отговор. Достатъчно нервиран захвърлям слушалката настрана като непотребна вещь и запялям цигара за успокоение.
След минута и друга отново се хващам за телефона и наново въртя нервирано и продължително. И пак чакам.
— Сжщия резултат, гробно мжлчание. Дявол да ги вземе тия телефонски, къде ли сж се заплеснали?
И неуспел да завладее гневът си захвърлям слушалката и политам тичешком към станцията.
Исках да видя какво правят и да се оплача за това безобразие на самия началник.
Качвайки се бързо по стълбата, силно фраснах главата си от кабината, която се е надвесила над стълбите, като скала из Рупелското дефиле (готова да полети из нанадолнището).
Това ми зави главата още толкова, пред очите ми хвърчиха искри и гневът ми беше стигнал своя връх, когато се изправих пред стаята в която сж номераторите и телефонистките.
Там из салона чакаха десетина души, дошли „бързо“ да уредат неотложни работи.
Без да хлъпам нахлувам в „апаратната стая“, готов да изригна като вулкан. Пред двата номератора седеше само една дежурна. А клепите падат и бржмчат, като пчели от разгонено кошерище и бедната, замаяна и слисана телефонистка се чуди кому по-напред да отговори да даде линия. А в стаята беше студено. Стжклата на прозорците изпочупени от незапомнени времена и местата им беха запълнени от всевъзможни сортове мукави, но ветера свободно минаваше край тях, изпљваше стаята и охлаждаше болната, и уморена глава на телефонистката.
— Самичка ли сте? запитих оудено.
Да! — сухо отреза тя. Другите се разболеха. А клепите на номератора падат бржмчат и треперат продължително като от треска.
Разбрах веднага каква е работата:
— Да работи на два номератора, да предава да приема покани, да таксува и да отговаря на нервните въпроси на стотици хора, бързаци и нетърпеливи, и това да се върши само от една единствена телефонистка при тая обстановка и то в продължение на много часове подред — е нещо изрядно и сжржжливите на един човек.
Погледах бедната телефонистка, убедих се че тя има пжлното желание да ус-

лужи на всекиго, но лишена от физическа възможност да направи това — тя страдаше и се измжчваше.
И без да й проговоря повече — излезох из „апаратната“.
Не си направих труд да се ява при началника на станцията, за да му изкажа впечатлението и болката, която ми причини видената от мен картина в „апаратната“.
Пжк помислих си: той по-добре познава службата по телефона, по-често влиза в тая стая и знае, може би, че тжкмо такава ветреница трябва да е апаратната за да не заспиват и да не се разгорещават дежурните, а да сж трезви, будни спокойни и бодри на своя пост.
Той знае и затова така е наредил иначе как да се обясни?
Мер — Джан

Градски живот.

Управителния сжвет на Дупнишкото Западно Подофицерско д-во „Св. Из. Рилски“, от свое име и от името на всички дружествени членове изказва своята благодарност на следните Дупнишки граждани и граждани, които по случай новата 1922 година и именните си дни подариха на дружеството следните суми:
Крум В. Младжов 2000 лв., В. Абаджиев 1000 лв., Антон Божков 1500 лв., Йордан Самарджиев 1000 лв., Йордан Полеганов 1000 лв., Наке Каракостов 1000 лв., Стефан Георгиев 500 лв., Йорданка Ил. Мишова 100 лв., Богдан Петров 100 лв., Янаки Башавелов 100 лв., Атанас Панчев 200 лв., Н. Гржичаров 100 лв., Ив. Каракашов 100 лв., Ив. Захариев 100 лв., и други от 100 лева по-малко, на които местото в вестника не позволява да се изброят имената.
Дружеството, в общото си годишно събрание на 22 януари т. г. протокол № 1, сжгласно чл. 5 от устава с аklamация и абсолютно болшинство прише шедрите дарители К. Младжов, В. Абаджиев, А. Божков, Йордан Полеганов и Наке Каракостов за почетни дружествени членове и реши да им подари по една от дружествените значки. Дарителя Йордан Самарджиев е приет за почетен член м. 1921 год. когато е подарил други 1000 л.
Хвала на подобни дарители.

Настоятелството на офицерското дружество в града ни изказва своята благодарност на ония дами и господа, които допринесоха за доброто изпълнение на литературно-музикалната част от която всички останали доволни. Сжщото благодари тоже на гражданството и офицерството от гарнизона, които тжй ласково се отзоваха на поканата и присъстваха на даваната от дружеството семейна вечеринка на 21 януари т. г.

Горна-Джумая

На 11 януари веч. група ученици от Дупнишката гимназия и любители от Дупнишката музикална дружба, дадоха в салона на градското ни читалище струнен музикален концерт.
Мкар и не масово посетен, (понеже по големата част от тукашната публика са бежанци от Македония, неотжрсени още от турския вкус и не могат да ценят хубавото и изкуството — пред „гюзбояджийското“), все пак имаше достатъчно публика, пред която артистите изпълниха майсторски — е голема вещина целата програма, за което беха награждавани с части аплодисменти и биз.
Между младите артисти имаше неколцина, които с свободното си и майсторско владение на джка, според компетентни лица, обещаваха да станат палатливи музиканти и един ден да правят чест на родните им места.

7-о Полково Интендантство.

Обявление № 489

Приключените на 14 януари т. год. преговори по доброволно сжгласие за доставка на брашно и овес, не дадоха добри резултати. Тжржа на 31 I, сжщо не се сжстоя понеже конкурентите не представиха залог, за което Интендантството води преговори за доставката на 50,000 кгр. брашно и 30,000 кгр. овес за нуждите на полка до 31 март т. г.
Предприятието възлиза приблизително 450,000 лв.
Предложенията се приемат всеки ден в Интендантството, а на 11 февруарий т. год. в Дупнишкото Финансово Управление ще се произведат устните сжстезания и приключат преговорите.
Доставката ще бъде по образец от Интендантството; а ако не се яват конкуренти по въпросния образец, то се приемат и образци от конкурентите.
Доставеното брашно трябва напълно да се схожда с образца по който е станало спазаряването.
Приемат се предложения и по отделно и на по-малки количества, но не по-малко от по 10,000 килограма.
Доставката най-късно за количествата по малки от 25,000 килогр. за брашното и 15,000 кгр. за овеса до 10 март т. г., а за всичкото количество до 25 март т. г. на гара Дупница или складовете на доставчика — гр. Дупница.
Залог 5 %.
Поемните условия, описанията и образците могат да се видят всеки присъствен ден в Интендантството.
гр. Дупница, 2 февруарий 1922 г.
Г Интендантството.